

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 13. S. Claræ paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

In vita S.
Euphra-
sæ, apud
Rosveid.
l. i. vit.
SS. PP.

super diuitias peccatorum multas. Euphrasæ, pietatis odore tracta, sæpius quoddam ce- nobium sacrarum virginum visitare solebat. Quodam die rogabat Abbatissam & priores mo- nasterij dicens eis: Paruam benedictionem volo absq; terrore vestro præbere, redditum auri viginti, aut triginta librarum, ut oretis pro ista famula vestra, & pro Antigono patre eius. Cui Abbatissa respondit: Domina mea matrona, ancille tue non egent redditibus, neque pecuniam concupiscunt. Propterea namq; omnia reliquerunt, & cuncta despiciunt in hoc seculo, ut æternis bonis frui mereantur: & nihil possidere volunt, ne caelesti regno priuentur. Verè virilis & generosi animi femina, quæ dum possessiones potuit contemnere, Deum possedit. Generosi enim magniq; animi est, nihil admirari, præter Deum, ait S. Cyprianus.

§. XIII.

S. Clara paupertas.

Huic heroidi par fuit S. Clara, quæ cum esset nobilis & opulenta, sua omnia distribuit in pauperes, Ordinemque pauperum Religiosarum instituit. In qua paupertatis spiritus, quæ vera humilitas est, & paupertatum rerum omnium conueniebat. Primus, inquit author vitæ iussu Alexandri Pontificis Maximi

Sur. 12.
Augusti
cap. 9.

ximi conscriptæ, in sua conuersionis initio, paternam hereditatem qua ad eam peruenerat, distrabi fecit, sibiq; de pretio nihil reseruans, totum pauperibus erogauit. Hinc, saculo foris relicto, mente intus ditata, post Christum, sine saculo, exonerata, percurrit. Tantum deniq; cum sancta paupertate fœdus inijt, amoremq; contraxit, ut nihil, prater Dominum IESVM, uellet habere, nihil filias suas possidere permitteret, nil propter necessarium victum & vestitum à sororibus recipi, vel in posterum asseruari. Nequaquam caelestis desiderij margaritam, quam, uenditis omnibus, comparârat, arbitrabatur cum temporali, mordaci sollicitudine possidendâ. inculcat illud frequenti sermone suis sororibus, tunc acceptabile Deo illud fore collegium, cum paupertate fuerit opulentum: & tunc perpetuo stabile permansurum, si altissima paupertatis fuerit semper turre munitum. Hortatur eas in paupertatis nidulo Christo pauperi conformari, quem paupercula mater in arcto praesepio parvulum reclinauit. Hoc enim peculiari reconditorio quasi monili aureo suum subornabat pectus, ne terrenorum puluis ad interiora transferret. Volens denique religionem suam intitulare titulo paupertatis, à bona memoria Innocentie Tertio paupertatis priuilegium postulauit. *Quis*

vir magnificus tanto Virginis fervori congra-
 lans singulare dicit esse propositū, quod numquā
 tale privilegium fuerit à Sede Apostolica postu-
 latum, & ut insolita petitioni fauor insolitus ar-
 rideret, Pontifex ipse, cum hilaritate magna,
 petiti privilegij primam notulam sua manu con-
 scripsit. Felicis recordationis Papa Gregorius,
 vir sicut Sede dignissimus, ita & meritis vena-
 randus, paterno affectu sanctam istam artem
 diligebat, cui cum suaderet, ut propter euentum
 temporum, & pericula saeculorum aliquas pos-
 sessiones assentiret habere, quas & ipse liberaliter
 offerebat, fortissimo animo resistit, & nullatenus
 acquieuit. Ad quam respondente Pontifice,
 si votum formidas, nos te a voto absoluissemus.
 Sancte pater, ait, nequaquam à Christi sequen-
 tia in perpetuum absolui desidero. Eleemosynarū
 fragmina, panumq; minutias, quas Eleemosy-
 narij deportabant, valde suscipiebat hilariter,
 & quasi moesta de panibus integris, valde exul-
 tabat in fragmentis. Quid multa? sat agebat
 pauperi Crucifixo paupertate perfectissima con-
 formari, ut nulla res peritura amanti ab ama-
 to secluderet, aut cursum eius cum domino im-
 pediret. Occurrunt ecce duo miranda, quae
 paupertatis amatrix meruit operari. Vnicuique
 erat in monasterio panis, cum iam instarent &
 fama,

fames, & hora edendi, dispensatrice vocata, iubet sancta panem diuidere, partemq; fratribus mittere, partem pro sororibus retinere. De quo retento dimidio iubet quinquaginta fieri, iuxta dominarum numerum, incisuras, & eis in mensa paupertatis apponere. Cui cum deuota filia responderet, necessaria hic fore antiqua Christi miracula, ut modicum panis 50 reciperet sectiones, respondit mater, & dixit: fac filia secura, quod dico. Properat filia matris implere mandata. Properat mater ad Christum suum pia, cum filiabus, destinare suspiria. Crescit diuino munere inter frangentis manus parua illa materia, & cuilibet de conuentu suo extitit portio copiosa. Die quodam Christi ancillis sic ex toto defecerat oleum, ut nullum adesset, saltem pro debilibus condimentum. Accepit Domina Clara vasculum vnum, & humilitatis magistra suis manibus lauat, ponit vas vacuum seorsim, unde frater Eleemosynarius illud accipiat, & vocatus est ipse frater, ut pro acquirendo oleo vadat. Accelerat deuotus frater, ut succurrat inopia tanta, & adsumendum vasculum currit. Non enim volentis est, neq; currentis, sed miserentis Dei. Etenim solo influente Deo, vas illud plenum oleo reperitur, praueniente S. Clara oratione fratris obsequium, in solamen pauperum

filiarum. At verò frater predictus, quasi frustra vocatus fuisset, submurmurans dixit: derisoriè me ista femina vocauerunt, cum ecce vultus plenum existat. Verùm non fuit ea derisio, benedictio diuina fuit, quæ ostendit, vltroque neam inopiam esse copiosam.

§. XIV.

S. Catharina filia S. Birgittæ honorata diuinitas paupertas,

His auditis, quis virginem hanc Claram non vocet? claruit miraculis, & paupertate, quam virtutem, in quantum quilibet aut cognoscere, aut intelligere potuit, in tantum miratur ac diligit, tantorumque virorum ac mulierum, in quibus luxit, ornamentum iudicat. Cui rei confirmanda Deus aliud prodigium ostendit. Sanctissima virgo pariter & vidua Catharina, filia S. Birgittæ, paupertatis & vestium vetustate fatifcentium, lectulique, quali vel egenissimi vtuntur, amans, à sponso Christo ita est condecorata. Cùm aliquando quadam nobiliores Romana matrona peterent à matre eius, ut permetteret ei, cum ipsis animi causa extra muros egredi, idque ob illarum infonem probitatem mater annueret, ubi ad vinearum macerias ventum fuit, videruntque matrona

Sur. 22.
Martij.
c. 11. & 12.

botras